

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2373/2015
27.01.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Слађане Накић-Момировић, Миломира Николића и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца В.К. из К.П., чији је пуномоћник М.Р., адвокат из Б., против тужене Републике Србије – Министарство одбране, коју заступа Дирекција за имовинско правне послове из Београда, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж бр.761/15 од 01.07.2015. године, на седници одржаној 27.01.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 761/15 од 01.07.2015. године као изузетно дозвољеној.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 761/15 од 01.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 32288/13 од 13.11.2013. године, у ставу првом изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати износ од 6.755,85 динара, са законском затезном каматом почев од 23.07.2013. године, као дана подношења тужбе до дана исплате, као и трошкове парничног поступка као неоснован. У ставу другом изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж бр.761/15 од 01.07.2015. године, жалба тужиоца је одбијена као неоснована и пресуда Првог основног суда у Београду је потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права и разматрања правних питања од општег интереса.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 404. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), који је новелиран одредбом члана 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 55/14), закључио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној.

Новелираном одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд сматра да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца јер је ревизија усмерена на разрешење чињеничног и правног питања конкретног спора. Не постоји ни потреба за одлучивањем о изузетној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе јер је пресуђено у складу са правним схватањем усаглашене судске праксе да се законска затезна камата на накнаду трошкова парничног поступка може тражити само у парници у којој су ти трошкови настали и не може бити предмет (главног) захтева посебне парнице.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11), у вези члана 23. став 1. и 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“, број 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга поднета је 23.07.2013. године, а вредност побијаног дела пресуде износи 6.755,85 динара. Побијана другостепена пресуда донета је 01.07.2015. године.

Како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужиоца у овом спору мале вредности у смислу члана 479. став 6. у вези члана 468. став 1. ЗПП није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**